

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.јуна 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Седите.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених Наташа Кандић,**
- **Оптужени Ђукић, Медић, Боројевић и Шолаја,**
- **Браниоци Звонко Радовановић, Перковић, Драгић и Саша Петровић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали сведоке и дошли су Маљевић Небојша и Петровић Тома. Осим тога добили смо обавештење да су пацијенти Ђукић, Медић, Боројевић и Шолаја увидом у њихове здравствене картоне под редовним здравственим надзором контролом одговарајућих специјалиста и терапијом па су способни да прате ток суђења. Господине Медићу, како је Ваше здравствено стање и шта је било, обзиром на информације које смо добили из ВМА установе и из притвора?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Стандардно, увек исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте сада, овде или у ЦЗ-у?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: У ЦЗ-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете редовно на прегледе, терапију?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли боље сада или не?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Знате шта, ја увек говорим да је то увек један те исти проблем исхрана. Ја имам стандардно суву исхрану која није адекватна мојој болести и ја то говорим и докторима али такви су услови, шта сад ја. Ја сам немоћан да променим било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: То је то, и зато ми варирају шећери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино, значи на тај начин, због исхране.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако није нешто горе, хвала Вам. Да ли можемо данас онда да држимо претрес?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА**

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите овде станите. Тома Петровић?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Томислав Петровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми годину Вашег рођења, име Вашег оца?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: 1967., Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Тренутно у Куршумлији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Милоја Закића 44.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Полицајац, полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Познајете можда овде оптужене? Судимо оптуженом Ђукић Жељку, Медић Драгану, Боројевић Драгану и Шолаја Миодрагу.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Никог не познајем у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужене не познаје.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Једино госпођу што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Госпођу познајем, другог никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужене не познаје, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас данас позвали овде као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. По закону се пре давања исказа полаже заклетва и текст је ту испред Вас, морате да га прочитате наглас.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Позвали смо Вас у вези догађаја из Подујева.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Можете ли мало јаче, извините слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо чујете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу, наравно. А на којим пословима радите у полицији?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ја сам доле у Дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо Вас због догађаја из марта 1999 године из Подујева, рећићете нам да ли сте били у Подујеву у марту 1999 године или раније или касније и до када? На којим пословима сте радили? Да ли Вам је познато нешто о страдању цивила у Подујеву или можда у некој полицијској акцији која се одвијала у марту на самом почетку бомбардовања? Почните од тога шта сте радили, од када сте Ви у полицији уопште?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У полицији сам од 1991 године, ту сам у Подујеву радим од 02. фебруара 1991. баш, значи цео радни век сам провео доле до 1999. до повлачења, до 22. јуна, 24. слагаћу Вас то тачно кад је било. Значи живео сам у Подујеву с породицом, ту сам имао стан, био сам вођа сектора доле, шта још треба да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили у марту кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У марту, значи био сам ангажован још, био сам у Посебној јединици полиције, био сам ангажован још 14. марта на чишћењу терена од УЧК које су већ биле дошле до пута, магистралног пута Подујево – Приштина. Ту сам до 28., до 29. смо били ту у локалним селима, значи кретали се од села Лужане, Годишњак, Коњушевац, Главник, Лапаштица Горња, Доња до Велике Реке, након чега сам сишао у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била акција здружених снага?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Након тога сам отишо за Малишево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, је ли то била нека акција и војске и полиције или само Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Посебне јединице полиције су изводиле акцију на рашчишћавању терориста који су дошли до пута и малтене, мало је фалило, једино је полиција под пратњом могла да прође, где се пуцало на свако возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, јесте ви тамо живели у Подујеву?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да, имао сам стан и дан данас имам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре бомбардовања?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Стан сам добио 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, када сте прешли у Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Од формирања 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су у Подујеву постојале посебне јединице полиције?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: То су у МУП-у, нема Подујево, значи на МУП-у, региону МУП. Ја сам био, нас је било прво двоје, троје на формирању да би се касније формирао један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су изгледале униформе тад у марту 1999 године полиције?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Маскирне, зелене маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А САЈ какве је униформе имао?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Исто као ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били с вама у тој акцији можда?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Били су нешто мало, једно два-три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант ПЈП-а?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Командант ПЈП? Обрад Стевановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те ваше јединице?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Мог вода мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Саковић Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Подујева из Београда, одакле је? Из Србије?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Из Куршумлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Куршумлије.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У Подујеву исто живео као ја, после повлачења у Куршумлији где је и дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су можда са вама тад или касније учествовале неке јединице добровољаца?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Са нама не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато да су биле тамо у Подујеву?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не. Не разумем вас питање. Јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке јединице добровољаца које су организоване доле?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, не, имала је војска, војска је нешто са собом вукла, неке резервисте како су их звали, а са нама не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте радили са локалним становништвом, односно да ли је полиција мобилисала било кога у резервни састав полиције?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Јесте редовна полиција. Редовна полиција имали су резервисти цивили који су приликом неких већих ангажовања остатка полиције долазили ту да обезбеђују станицу, тако те неке послове који нису били уопште у односу са контактом, са цивилима, са људима уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него? С ким су у контакту?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ти полицајци.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Резервисти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Они су ту да чувају станицу, то су највише радили, ништа друго. Значи исто под команду полиције Подујева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми сада, ова акција од 14. до 28. која је трајала.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: 28. и 29. слагаћу Вас тачно датум, било је пре десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, нема везе за баш у дан ако погрешите, кажите ми шта се у тој акцији практично приликом разбијања тих терористичких група радило и дешавало са цивилима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Којим цивилима? Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било цивила на том подручју?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не. Нису то, не разумем Вас, мислите да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, питам где су били људи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Цивили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Је ли знате где су били људи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Побегли, отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли у тим селима иначе живели људи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Отишли у Подујево, у град Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се Ви овде опустите. Значи да ли је било локалног становништва у граду и у селима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У граду да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у селима?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва села су била испражњена?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па 99% села су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то десило да су села испражњена?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па то је почело, почело је 1997.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Прво су Срби који су живели по локалним селима хапшени, убивани, имате бре о томе, писале новине, не знам што ја то да понављам сад. 1998. су значи фактички све српске куће које су постојале у општини Подујево морале су да се селе и да дођу у Подујево. Онда су кренули на локалне оне Шиптаре да их чисте ко је био сарадник с полицију, ко је једноставно желео да живи у Србији, онда су прво њих очистили да би 1999. буквално дигли се на оружје. И 1998. су били али нису толко били на Косову, говорим о територији Косова не о Метохији, да би се касније и овде почели организују, о томе има све бре, зашто ја то да причам овде, није ми јасно сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ми овде судимо неким људима, а Ви сте сведок, па нам причајте шта се десило.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Е баш ја хоћу то прво да разјасним, какав сам ја сведок бре овде. Прошли пут сам био за Саша Цвјетан, како се зове човек, никад га у животу видео нисам, нити знам ко је, ни шта је. Звали су ме нешто, немам појма зашто су ме звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви то љутите на суд или на кога?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, ја сам уопште овакав, такав сам по природи, не љутим се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Можда мало тако изгледам, али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште не изгледате, него питам само. Да Вас питам где је било становништво које живи у градовима односно у Подујеву?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па у граду у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било у својим кућама?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Били су који су били, а било је доста са села који су дошли. Ја сам у стану имао две шиптарске породице с којим сам сарађивао и живео. Моју породицу морам да одведем из Куршумлије због, имао сам и раније сам био на томе, хтели су да ме убију, четири-пет пута су пуцали на мене и да Вам не даљим много, али кажем ти ја у мом стану сам имао две шиптарске породице које сам морао да склоним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи она села која сте набројали мало пре где се изводила акција она су била празна, испражњена од становништва и становништво је било у граду Подујеву, и то је било.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да, у Подујеву, село Светље је било, Думуш, Шајковац, Радојевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било српско или албанско становништво?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па 90% је било албанско становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете можда породицу Богујевци, пошто сте живели у Подујеву?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Богујевци, има их доста, знам неке бавили су се трговином, ја конкретно на мом терену сам имао 24 села Богујевци нисам имао презиме, знам да су живели у Подујеву и живели су нешто тамо мало према Обранци, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, питам за ове који су живели у Подујеву, можда чиме су се бавили?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Трговином. Трговином, мислим да су продавали тепихе једно време, после тога су имали неку пиљарницу, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било њих кад сте напуштали Косово у јуну, је ли било неког из те породице?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Било, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Сафета и Сељатима Богујевци?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па сигурно да га знам овако из виђења, сад ко је конкретно Сафет да ме питаш не знам, овако кад би га видео по лику знао би га, сигурно бих га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је тим људима да су им убијене жене и деца? Нека деца су остала жива, нека деца су убијена.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Добро, Ви сигурно мислите на онај случај, ја, аха то то, тај случај сам ја сазнао после повлачења нашег, значи кад

је било оно суђење у Прокупљу, то је било оно Шкорпиони како су се звали ти што су као наводно дошли ту и одрадили то и отишли, тај случај сам кажем кад је било у Прокупљу суђење то је тад било активно тад сам чуо први пут за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тад кад сте били у Подујеву Ви уопште нисте чули за страдање цивила албанске националности?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ја јесам чуо, да Вам кажем, причало се то али сад ко је, шта је, како. Ма ја сам најмање у цео тих 80 дана колко је било оно бомбардовање не верујем да сам био три дана у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сте чули у вези страдања ових цивила пошто ми судимо за тај догађај?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Значи шта сам чуо, чуо сам да су дошли неки Шкорпиони, да су тамо неке људе, шта ја знам, шта је то било, неко пуцање, побили неке људе и отишли. Целу причу сам ту чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су ти Шкорпиони?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција, војска, који су?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не знам. Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули колико је људи страдало?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Касније сам се из штампе информисао нешто мислим да је 17, не знам тачно да Вам кажем то ме није толико ни интересовало, чисто оно из штампе што сам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми, 28. кад се Вама завршила ова ваша акција.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви боравили тада где сте спавали, у свом стану или негде у неком?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, нисам, да Вам кажем ја сам дошао одозго, дошо сам у Подујево, јавио се тамо и наставио сам за Малишево. Нисам био у врх главе три-четири сата нисам био у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тада у Подујеву цивила?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Јесте, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли радиле радње?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Јесу. Нису радиле, да Вам кажем једну ствар, радила је нека радња, око СУП-а онде је све радило, јер ја сам ту био. Значи радиле су продавнице те ту које су око СУП-а до даље тамо нисам ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Србољуб Бисерчић?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Знам. Био је нешто тамо у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није било становништва у Подујеву, да је велики део напустио град.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У Подујеву није било становништва? Било бре цело време, како није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови припадници јединице Шкорпиони који су били тамо кажу да су куће биле празне, да су биле напуштене?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко је Тутинац?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Тутинац? Може име и презиме?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Симовић.
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Мунгос.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тутинац?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда има и тај други надимак.
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Мунгоса знам под тим именом и презименом, а Тутинца не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он и Спасоје Вулевић Вук, знате ко је то?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Знам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да су куће у Подујеву биле празне и ту су они смештали ове припаднике јединице Шкорпиони.
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па ако су ишли по кућама сигурно су видели, ја нисам ишо по кућама и не знам, стварно не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви још можете да нам кажете да нам помогнете овде да разјаснимо шта се десило са тим цивилима и ко је њих убио?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Немам појма. Стварно немам, ја да Вам помогнем у вези тога стварно не могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу ови људи који су и деца, који су у тој јединици Шкорпиони они су нам споменули, односно у породици Богујевци, они су споменули Ваше име, они Вас тамо сви знају, како је то могуће?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем, да Вам кажем одмах, нису споменули они моје име.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: То је госпођа преко пута са још једног наркомана из Подујева, зову га, само мало, Дан Карило, испитивали су једну полицајцку тамо која ради, у ствари уценили су је јер је она раније била добра самном и онда су је уценили да је она ту, и она је мене звала и рекла ми је цео процес како је ишао, како су је испитивали у Подујево, да су је водили у Приштину, ко је, њу су водили тамо и за Хаг нешто да каже против мене, али нећу да улазим у то. Значи она је мене звала и рекла ми је све шта је и како је, једино је био проблем није ми рекла да ли ћу да будем окривљени или сведок у вези тог случаја и као наводно да је она мене ту видела да смо ја и она причали да бисмо се после видели у Приштину и да смо то исто потврдио како сам ја то све одоброво, то нема везе с везом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте одобравали?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па тај злочин, како сам ја то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, кад показујете на госпођу и кажете госпођа је показујете, на кога мислите?
СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: На Наташу Кандић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто овде то снимамо ово што Ви кажете па се не евидентирају Ваши покрети. Хоћете онда молим Вас да ми кажете да су

Вас значи ту у ову причу увели пуномоћник оштећених Наташа Кандић и извесна особа.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Увукли. Дабоме. И тај Дан Карила, знам га као Дан Карила, пуно име и презиме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Ви уопште не знате о страдању ових цивила нити ову породицу осим по чувењу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Мислим, ја Вам причам причу што ми је она рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та колегиница нека Ваша из Подујева?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Она сад ради у подујевачку полицију, полицајка је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је Вама то рекла?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да, то је било негде око 2000. тако, 2000. и неке, 2000. ајде да, датум знам да је било негде тако август месец, јесен је време било кад ме је звала и рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас уплету у ту причу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да. Било кога, не само мене, било ког, а тај дан Карила је знао да сам ја с њом добар, па се онда све око тога вртело и то је тако ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где сте Ви били уопште 28. марта 1999 године, мислим тад кад Вам се завршила акција због тога Вас питам?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Кажем Вам ја сам дошо то, значи дошо сам до Подујева, дошо сам до станице, ту смо примали наређење да идемо за Малишево, спаковали смо се и отишли смо за Малишево. Узели смо храну, то што нам је требало, то, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, ту где је била полицијска та станица.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли на том истом месту била команда или је команда била на неком другом месту? Команда МУП-а.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Извините, која команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда где су ишли САЈ, ПЈП, где су држали састанке?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па то је у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је баш у полицијској станици?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: То је полицијска станица Подујево, ту је објекат, ту је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Спасоје Вулевић Вук да је то измештено у неку приватну кућу?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Касније да, касније, касније, да је било измештено у неку приватну кућу и то је било одма ту близу, пар корака, али они су значи нон-стоп давала се стража. Ја мислим само су ноћу били у ту приватну кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту спавали?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Због своје безбедности, а да је станица ко станица је функционисала и даље радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Једино што је било ограђено тада рецимо да нису цивили могли ту да прођу јер ту је попречна улица малтене овако одма до степеница, онда је било заграђено тамо од стране пијаце, ја не знам колико познајете Подујево да Вам не објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право да Вам кажем немојте те детаље пијаца у Подујеву и то.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, не, кажем па то је било све спојено, значи да не би пролазили цивили ту баш испред Подујева у то време, значи било је заграђено, једна ограда је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли Ви колико је цивила страдало овде овом приликом 28. марта, јесте чули можда за тако нешто?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ја не знам, мислим да је 17, кажем то једино што сам чуо неки подаци што сам барато то је из штампе из новина, иначе овако стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте чули да овде неки сведоци спомињу да су на излазу из града видели неке колоне Албанаца које су напуштале Подујево?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем у то време, мислим ми кад смо стигли доле, кад смо дошли, Подујево и уопште овако-онако знате функционисало велик број људи, све се ишло негде. Неко је вуко неке торбе, неке кофере, неко ишо код овога, значи ништа нисам нешто да мислите колоне људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим колоне људи?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли сте чули поводом овог догађаја ако сте чули да су ту радили неки Шкорпиони па да не знате ко је то, да је страдало 17 људи опет не знате који су то људи, јесте ли чули да ли је неко уопште истраживао ту у Подујево од ваших ту колега шта се догодило, је ли неко вршио увиђај?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па сигурно, сигурно да јесте неко то радио. Не знам, али сигурно да је одрађен и увиђај, не знам, не могу да тврдим, треба да се одради, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви уопште је ли знате нешто о том или не?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па не знам, ја Вам кажем једино то што знам из штампе што сам читао после тога, значи то и што ме обавестила ова, значи то је било све касније нешто, а тог момента стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у којој чети се налази тај вод, претпостављам да је то подујевски вод ПЈП-а, којој чети?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: 124. ударна бригада тако се звала, значи то је СУП Приштина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је одред?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не одред.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да 124. бригада.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: СУП Приштина и онда су свака полицијска станица је дала по двадесетак – 15 људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Морали сте били у некој чети?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: 124. бригада тако смо се звали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Бригада, вод директно у бригади?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вод директно у бригади?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па вод у бригади, како другачије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ваљда је претходно у чети. Чули смо и знамо нешто о организационој шеми Посебних јединица полиције па смо између осталог слушали и Обрада Стевановића.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Добро чета, нисам чуо за чету да смо имали чету, знам да смо се звали 124. бригада, а да смо чета, која чета и како то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте, ја нисам схватио, кад сте Ви тај дан, ја сам схватио да сте Ви тог дана 28. дошли у Подујево извели задатке и отишли за Малишево, кад сте ви то дошли?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У 11 сати сам био у Подујево негде око 3,4, тако 15 до 16 са возилима смо отишли за Малешево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где сте били тих 4-5 сати, где тачно, у команди?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У Подујеву у СУП.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У СУП-у?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ја сам отишо до стана, пресвуко сам се, значи оно кад дођеш, дођеш до СУП-а да оставиш оружје, да оставиш опрему, све што имаш, после тога сам отишо до стана, ту сам одма сам имо ове, та једна шиптарска породица је била, једну смо били пребацили раније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, не морате детаљисати толико, само ми реците.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Однео сам им хлеба и то и ту сам ја узео неке своје ствари, пресвуко се, вратио се доле, ту је имала једна као кафана, ту смо сели, ту смо се окупили и после смо опет отишли у СУП, примили задатак и отишли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви имали неку функцију у том воду?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Командир одељења сам био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте били командир одељења?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Шеф тима, тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Нисам добро схватио, кад сте Ви чули за овај догађај?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: После бомбардовања, значи после повлачења, из штампе што је било суђење у Прокупљу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај дан ништа ни од кога?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Никог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакве приче?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Никакве приче није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, је ли се пуцало?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример у Подујеву тад?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У Подујеву не знам. Тад не, тај дан кад сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па седели сте у кафани, пресвлачили сте, носили хлеб.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, не, не, тај дан кад сам ја био није се пуцало, није се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви саслушани сведоци припадници јединице Шкорпиони која је била тамо кажу да се чуло пуцање на ободима града.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да, на ободима града да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су чули ово пуцање кад су ови цивили убијени.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па ако су били ту морали су да чују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вук и Тутинац су чули.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па морали су да чују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били ту.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Где сам био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време у Подујеву.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: У Подујеву могуће, ја то нисам чуо извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то близу ту, где вам је та кафана у односу на зграду СУП-а, зграду полиције?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па одма до СУП-а, СУП је овако, кафана је малтене неких па ајде нема ни улица да се пређе, не прелази се улица, у истом реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Симовић Тутинац, па Вук Вулетић, па ови ту ваши колеге Јанковић, Атанасијевић, припадници јединице Шкорпиони, сви су чули пуцање, мада видим да Ви и сад ништа не чујете догде, можда.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па ако су чули, чули су, шта. Ако су чули чули су сигурно, сигурно да је било, ја нисам чуо стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има питања? Не. Пуномоћник?

НАТАША КАНДИЋ: Овај, да ли можете да нам кажете која је то кафана у којој сте седели ту поред полиције?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: «Два јелена».

НАТАША КАНДИЋ: Е па, нема те кафане, да није можда «Дрин»?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не бре, «Два јелена» српска кафана, власник Чедомир Благојевић, његова жена Мара радила ту, служила ме његова ћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте објашњавати, пуномоћник можда не зна баш за «Два јелена».

НАТАША КАНДИЋ: Ја знам, знам да нема кафане.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Како нема бре, има кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Бре» није лепа реч.

НАТАША КАНДИЋ: Може ли да нам објасни, молим вас.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Бре» је ружна реч.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је молим Вас рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем, у реду је, само наставите са питањима.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сам Вас збунила.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, нешто сте ми се обратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекла сам Вам «бре» је ружна реч.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: А ја сам изговорио «бре».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Користите се нон-стоп тим изразом.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Бре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо сада госпођо Кандић изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да нам објасни јер је потпуно нејасно ко је та нека «она» особа коју он среће, па му она каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говори о својој колегиници.

НАТАША КАНДИЋ: Па нека нам исприча мало, ја мислим да никоме није јасно шта му је, ко је она? Где је он среће, он каже, једино што смо схватили да је она полицајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то битно госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, он од ње сазнаје.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегиница. Једино ако ви инсистирате.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, он каже да од ње сазнаје шта се догодило тамо.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Оне што нисте знали име и презиме на случају Саше Цвјетан.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ја Вас питам да ми објасните.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па нећу да јој кажем име и презиме баш због тога, а она зна ко је. На случају Саша Цвјетан кад је било госпођа није знала њено име и презиме, а питала ме у вези тога.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви познајете Ваљбону Рецепи, Кастрати?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Знам је, Ваљбону знам, Рецепи не, Кастрати знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, Кастрати.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте је виђали тог дана или касније тих дана после тога?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, Ваљбона ја не знам где је отишла, она је отишла мислим 1998. је отишла, а не знам где је отишла, а и њу сте уценили сигурно јер је била добра са Србима то 99%, нисам сигуран али претпостављам да је то.

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам, овај, објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде да се држимо овога.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сазнаје од те, не знамо ни која је та, али каже да ради данас у полицији тамо, али да од ње сазнаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: То да нам објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нас за сада не интересује, обзиром да је сведок објаснио, истина својим речима, да је од ње сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је сазнао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви и тамо неки извесни, не знам који.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, није он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели да га уплетете у ту причу као да је он тај злочин подржао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, он је у једном тренутку рекао да је, овај, да је сазнао, не знам, да је чуо да је и он био тамо, па то нека нам објасни, то је поменуо као да је она њему рекла да је он био тамо, да су га видели, то нека нам објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то важно, дајте да га питамо за овај догађај.

НАТАША КАНДИЋ: Како није важно, како није важно да ли је он био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он човек каже да је био у Подујеву, наравно да каже да је био.

НАТАША КАНДИЋ: А да је био на месту догађаја тамо.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, на месту догађаја нисам био, а она је мене звала телефоном и објаснила шта сте њој радили тамо и како сте је уцењивали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас нека каже о коме је реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је, да Вас питам да ли сте имали дужу косу или браду или бркове у то доба?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, не, одувек сам овако, одувек сам овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па, ја немам шта да га питам осим мислим да је добро да остане ту ћемо имати следећег сведока па да га питамо, овај, где он то седи у току дана, да ли има кафане поред полиције, да ли нема никакве пуцњаве, да ли ПЈП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок може да остане, а може да оде како год он буде хтео, нећемо га суочавати на околности да ли има кафане или не?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Не, остаћу ако треба, није проблем.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, није битно овде кафана, овде је неко ко је припадник ПЈП који долази да нам каже да је он све време био негде ван, да тог дана долази како зна да баш 28. долази, па да нам.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ја нисам реко 28. извињавам се, ја сам реко 28. или 29. не знам, десет година је прошло, не могу да баратам са датумима.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте рекли 27. или 28.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Сигурно сте Ви то тако чули, али ја знам шта сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остаће сведок, сам је већ рекао да ће остати ту, па ћемо онда да разјаснимо. Хвала Вам, седите. Да ли браниоци имају питања?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Имам ја једно, само кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Бранилац Саша Петровић.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: (Саша Петровић, бранилац окр.Шолаја Миодрага). Само сведок да нам каже по његовом сазнању, да ли је у самом Подујеву пре 27., 28. 29., било Посебних јединица полиције, неких других одреда?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да, било је.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који одред?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Београдски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београдски одред?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Да, «Лазари», не знам како су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: «Лазари» су се звали, не знам ни ја како, нисмо имали ми тај контакт с њима, али мислим да су «Лазари».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред је имао своје име?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ја их више знам овако, како да вам кажем под тим неким називима, београђани су били «Лазари» тако су се звали и тако су их звали, сад ко су, шта су, стварно не знам, ПЈП сигурно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли одбрана има питања, односно оптужени? Не. Да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Кажите ми који су трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Пошто сам дошо овде. Ја сам на годишњи одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, трошкови, мислим превоз, јел знате колико вам кошта?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па превоз, повратна карта од Куршумлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то пара?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Па мислим негде око 1.500,00 динара у правцу једном, мислим да је тако, то су ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок трошкове тражи па суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку из буџетских средстава суда исплати 3.000,00 динара.

Јел то покрива ваше трошкове?

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да останете да пратите ток претреса.

СВЕДОК ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ: Где да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо позади, или да одете. Јесте ли позвали сведока.
Добар дан. Небојша Маљевић?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми име вашег оца и годину рођења.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Милош, 1968.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми где сте рођени и где сада живите?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Рођен сам у Београду, у Нишу сада живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Бранка Крсмановића 7/3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је ваше занимање?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Трговац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бивши полицајац или не?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Бивши инспектор МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете овде оптужене Ђукић Жељка,
Медић Драгана, Шолаја Миодрага и Боројевић Драгана?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Само ми реците где су оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза вас.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро. несродан.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја диктирам записник да сте несродни.

Несродан, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам издиктирала да нисте у сродству са оптуженима, затим да смо вас позвали као сведока, и да вас упозоравам да сте као сведок дужни да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сада треба да прочитате заклетву која је ту испред вас.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Позвали смо вас због тога.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Али већ сте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Поставили питање и питали сте ме за адресу а то је, потпада под оно мало пре што сте, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да не морате да одговорите?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ви сте већ рекли.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: А нисам био упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сматрате да вам треба можда нека заштита?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па не сматрам, али нисам био упознат са својим правима да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе би ускратили одговор о вашој адреси?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: За своју адресу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. видећемо како то може да се реши, да ли можемо да избришемо из транскрипта.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем видећемо да ли то можемо да решимо тако што ћемо да избришемо из транскрипта који су јавни, податке о вашој адреси уколико сматрате да вам то угрожава безбедност.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Сада нема потребе уопште да га бришете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се узрујавати. Обзиром да сте ви поводом овог догађаја већ давали исказ, ради се о догађају у Подујеву од 28.марта '99.године, када су страдали неки цивили. Да ли се сећате тог доба и где сте тад били и шта сте радили?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Сећам се случаја, то је исти случај овај у вези којег сам већ био позиван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, код Цвјетан Саше.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Да. Шта питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чег се сећате, шта сте радили у то време у Подујеву?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Помоћник командира у полицијској станици, радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило тог дана?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја могу да кажем шта се десило, значи ја нисам нити очевидац нити, значи нисам директни учесник, ја могу да кажем као свако, рекла казала, а иначе само сад не могу да се баш, све исто што и прошли пут, значи само не могу да се сетим, јер временска дистанца још већа. Значи, нисам ни очевидац ни директан учесник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само сте чули нешто, а шта сте чули?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па то, кажем, рекла казала, то да је дошло до, како да кажем до, значи да разјасним. То је било негде не знам дан, не знам датум, не знам ништа, само знам пошто јунаци разни из ЈСО-а и ових

осталих нико није, него сам ја са пар полицајаца требао да преузmem крвну плазму и да је носим у КБЦ у Приштини, ја сам то наравно и урадио, кад сам се враћао трпео сам ватру са обе стране магистрале, једно 15 километара дужине, и кад сам се вратио чуо сам то што ћу сада да кажем. Да је дошло до не знам, до убиства неких цивила, у близини значи полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли ишли да видите?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па нисам ишо да видим јер ја сам касно дошао, то је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли тела већ била однета?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нису, нису била однета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што нисте ишли да видите, то сам питала, имали сте прилике, јел било безбедно да се оде до тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не, то је било, ма како није, то је на 15 метара од полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био већ обављен увиђај?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Јесте, ја мислим да јесте, јесте, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел била у току нека акција тада или претходних дана обзиром да кажете трпео сам ватру док сам носио плазму и тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па то, каква акција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нека акција, неке борбе јесу ли ту биле?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па увек су, мислим магистралом су са обе стране били ровови, ту увек је, сваки дан је значи на наша возила, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отварана ватра?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека акција ваших снага, односно наших снага?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: У које време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српских снага тог дана 28., или дан пре тога?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па не, то је било, то се десило, не знам, у раним јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана била нека акција српских снага на почетку бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: За подручје где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За подручје Подујева?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: На подручју тог ужег дела, тог да кажем, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Акције су биле по целом Косову, али ја не знам, јер сам ја био, значи, кажем радно место, ја сам био ту, за подручје града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било у Подујеву ПП-а?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Колко оћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А САЈ-а?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Било је свих, кажем свих могућих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било војске?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Наравно да је било војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви видели неке аутобусе са добровољцима?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту поред полицијске станице?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте пошли да носите крвну плазму?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не, значи, код нас нико, не, зашто би били аутобуси ту поред аутобуске станице. Значи сигуран сам, у ствари нисам сигуран али, не сећам се да сам видео аутобусе и зашто би били ту, не знам. Они нису долазили код нас а и наша, мислим дислоцирана нам је, не видим разлог зашто би били, зато што нам је дислоцирана та станица била због, да нас не би, због бомбардовања, значи ми смо само ту на кратко боравили због, оно, и не знам зашто би то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је команда полиције била ту у згради полиције или у некој другој кући која је коришћена за те сврхе?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Кад сам ја дошо ту су биле, јер то смо користили на блиц, значи нашу праву зграду, ту полицијску станицу, користили смо значи оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви одсуствовали са том крвном плазмом?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један, два, три дана, десет дана?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ма не, ја сам само то однео и вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тих дана, знате 28.марта '99., и 27.марта '99.године, где је била команда полиције, у згради полиције или у некој кући приватној?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Али за коју команду ви питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тамо рецимо где је био САЈ?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су држали састанке?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Код нас није био, код нас у полицијској станици смо били ми старешине из полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та локална полиција што би рекли?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Локална полиција, то је условно речено локална, нема локална, по нашем закону нема локалне полиције, него значи полиција из полицијске станице Подујево. Све ове за које ви мислим да питате то је ван наше зграде било, они су ту долазили, нити смо ми значи оно, нисмо, никаква команда њихова није била код нас, него независно од нас и тада као што знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда ПЈП јел била?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: По закону команда је била војна управа, условно речено, ми смо били у случајевима ратне опасности ми смо под ингиренцијом војске, тако да ми смо обављали условно речено те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко има ингиренције да обави увиђај када се деси неки масакр у дворишту, чије је то?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: То је наше, да то је наша ингиренција, завршен је увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је од вас ишао тамо да заврши тај увиђај, јесте ли ви то чули, причајте нам оно што сте чули, пустите законску регулативу?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па не, ви питате за команду а ја вам кажем значи регулативу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам јесу ли се ту код вас у згради држали састанке Тутинац, Спасоје Вулевић Вук, а Тутинац се зове Зоран Симовић, Живко Трајковић, или су они за то имали неки посебан објекат у Подујевоу?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нису, значи нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нама овај претходни сведок Тома Петровић каже да је он и ако је припадао ПЈП-у дошао ту у зграду полиције. Јел знате ко је Тома Петровић?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Знам, мој бивши полицајац из полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је каже био у ПЈП-у и био је ту у полицијској станици, јел био ту код вас ПЈП?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Није био код нас, значи ја кажем он је, опет треба да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да нам објашњавате, само реците јесте или није, јер нас не интересује заправо ко је све ту био.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Он је дошо ту сасвим, значи он није био у саставу тада, наше те што кажете локалне, него је био у ПЈП-у, али у редовним, кад је редовно стање он је у саставу полицијске станице, тад је ангажована ПЈП, он иде тамо и онда није под нашом или мојом или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то ратно стање, ко је код вас обављао увиђај?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ми смо обављали, значи састав из редовног састава полиције, ми, мислим ми, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је обављен увиђај, истога дана када се ово догодило или неког дана касније?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја мислим да је истог дана, мислим, а имате имена крим.техничара и инспектора за увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам вас шта ви знате, и да је све било готово када сте се ви вратили?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на неки начин.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: И не знам значи у том вакуму да ли је то, што кажете била та, нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли је била та?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Састанак тај који ви кажете, и Тутинац и не знам ни ја, значи не знам зато што нисам био физички присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. када сте били физички присутни и вратили се у Подујево, да ли сте можда ишли до места где се све ово догодило, да видите шта има тамо, да евентуално помогнете у одношењу тела или тако нешто,

прибављању, проналажење доказа. Јел то иначе био ваш посао или не и да ли се стриктно поштовало шта ко треба да ради у то ратно стање?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па није се баш стриктно поштовало, значи условно речено није мој посао, мој посао је да упутим полицајце, али то је већ било организовано пре мене, ја јесам после ишао накнадно, значи кад је, кад су уклањани лешеве, значи кад су уклањани са, и онда сам видео лице места и оно, али никако нисам присуствовао увиђају и нити сам ја значи, ја као старешина полиције нисам задужен за прикупљање доказа него за организовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам шта сте ви као сведок видели, јесте ли видели колико тела се износе, јел знате где су тела упућена?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не знам, то је значи, ја сада са те дистанце не могу сада да се сетим, мислим да је то, да је то радила територијална одбрана, слагаћу значи, нисам сигуран, тела су утоварена у возило и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, јесте ли улазили у двориште где се ово догодило? После када су изнета тела или кад су их износили.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Јесам, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, да ли сте видели ту трагове масакра и овога догађаја?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте видели од трагова?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не знам шта ви сматрате под масакром, ја сам видео ту лешеве, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели нешто од трагова, од доказа да стоји ту, да је очиглено?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тела, шта сте видели још?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Друго ништа значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели можда рупе на објектима ту у дворишту?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Опет кажем са те дистанце временске мислим да се то догодило у некој чајдиници, бифе, не знам како да вам сада, значи то је, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви улазили у неко двориште или у неки објекат унутра?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Колико се ја сећам то је значи двориште, па онда тамо тај објекат, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели у дворишту нека тела?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја мислим да у дворишту не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у дворишту видели чауре, пројектиле или тако нешто, или је све било скупљено?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нисам видео зато што је, понављам, мислим, не мислим него увиђај је завршен био и нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: А и да јесте значи мислим да нисам, а и да јесте, значи није моја била дужност да прикупљам доказе јер то ради друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам само да ли сте видели.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја сам значи старешина униформисаног дела, тај део за који ви питате то не ради униформисани део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питам да ли сте прошли тамо и видели чауре, знате, ништа друго.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па не питали сте ме и пре тога, јесам ли скупљао доказе, нисам, јер то никада нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Маљевићу, да ли ви разумете шта ја вас питам, или не?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам, да ли сте можда видели нешто од доказа да стоји ту, не питам вас да ли сте скупљали, питам вас да ли сте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не, питали сте ме пре да ли јесам, ја кажем нисам а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Маљевићу, ако ви то тако кажете, само да скратимо ово. Реците ми сада, објасните.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па морамо прецизно да се изражавамо, мислим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маљевићу трудићу се да будем прецизна. Реците ми молим вас, која је то улица о којој ви причате у Подујеву?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизно?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па то је улица значи, не могу да се сетим сад назива, значи 15 метара од полицијске станице наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какви су ту објекти, куће, објасните нам мало то.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате, јел се сећате да нам кажете како је то изгледало, двориште, куће, та чајџиница, шта је то ту?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Двориште је изгледало, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то повезани неки објекти, јел имају улаз са више улица, како то иде?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па имају капију, ја мислим да нема са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате, ако се не сећате немојте причати.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја мислим да нема са више, значи уђе се у двориште, било је мислим бетонирано и тамо је било то, тај објекат, то је улица, значи кажем, где је наша станица, ми смо затворили ту улицу због ауто парка и тамо у продужетку је та, како се зове стварно заборавио сам, назив не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми, нешто сте спомињали, јесте ли чули или вам је познато ко је ово извршио, ко је то урадио?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Познато ми није, чуо сам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Та да је јединица «Шкорпиона», чуо сам, а познато, да ми је познато онда. И значи, мислим, и део, после, предистражни поступак је радио, значи нисмо радили ми, него је дошо овај, он више није у полицији, него је сад, не могу да се сетим како се зове, то се сећам да је дошо да ради тај предистражни поступак, преткривични поступак, он је сад у неком, можда Тома може да се сети како се зове, инспектор из МУП-а је дошао да ради тај део, ако је то од неке помоћи, тако да. Значи нисмо осим увиђаја ништа више од радњи није рађено са наше стране, ни кривична пријава, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки надимак да ли сте чули? Надимак неки.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Опет то, чуо сам Ципирипи се помињао али опет кажем све то је непосредно и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како непосредно или посредно, како господине Маљевићу прецизно?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па не, значи ја кажем, ја нисам очевидац и то је све рекла казала, чуо сам помињао се неки надимак Ципирипи, што, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли је Тома Петровић у то доба носио браду?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Значи не, и он није био под мојом командом, и нико значи није носио браду ко је био под мојом командом директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко из ПЈП-а јел носио браду?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: То не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не, мислим да не, јер исто то су, не, ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми Подујево је тог дана напустило становништво или није напустило становништво, јесу ли у кућама били људи или нису били људи?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па имало је људи, није да тотално да није имало људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел претежно напустили или су претежно остали?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Претежно су напустили, претежно, колико се сећам, јер ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Срби и Албанци?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Углавном и Срби и Албанци, мада и онако Срба је било мало, тако да, углавном, значи углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где су отишли да ли знате, да ли су ишли у села, у неке збегове, у колоне?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: То стварно не знам, не знам где су ишли, на разне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел водила полиција евиденцију о томе како се креће становништво, ко напушта град, ко се враћа, где одлази? Не у смислу да им забрањује, него да води рачуна где ће људи.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Опет вам кажем, то нису редовни послови где би могло ја да имам значи, тотално нисмо, ми смо имали тотално маргиналне игиренције у то време, како да кажем, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та ваша локална полиција?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А евиденцију становништва нисте водили?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја сам значи био условно речено као и сво време, био сам за саобраћај, за тај пункт који је био улазно излазни тамо код хотела и како да кажем, евиденција није постојала, значи евидентирана су возила која, као и увек, а где се кретало то нисмо, зато што је шире подручје војска и полиција која није била под нашом, значи, они су можда боље имали те податке, која је била на терену, која је била на терену ширем да кажем, не знам како да се сад изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто господине Маљевићу?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Али ово сам значи сигуран што сте питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта сте питали, има ли још нечег што се ви сећате а да нам нисте рекли везано за овај догађај?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја мислим да је отприлике то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за живот локалног становништва у то доба у Подујеву да ли сте нам рекли све?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Како мислите везано за живот, не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за свакодневни живот?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па наравно да у време ратног стања живот није нормалан, тако да кажем, значи јесте, од страха је не знам шта, становништво није било, није било много становништва тако да, како бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли чланови већа имају питања?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да ли чланови већа имају питања, и члан већа судија Веско Крстајић ће сад да вам поставља питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико ви рекосте да је то далеко од полицијске станице?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Плус минус нека буде 20 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам себи прибележио 15 метара.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Кажем, плус минус 20, 15 не знам, 20.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел била ту нека кафана?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: То је та чајданица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не чајданица, него нешто друго, српска нека кафана?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ту?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту близу те зграде станице.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Има поред саме наше зграде спрска кафана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како се зове?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не знам «Код Чеде», тај је био газда, «Код Чеде», стварно не знам како се зове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, а где је Петровић тих дана, нисам вас добро схватио, тих дана или тог дана, боље рећи, тај вод ПЈП где су они?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: То ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате икаквих сазнања о њима, тог дана?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не, нити имам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли ту?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не, они нису били, значи чим Петровић иде у ПЈП, он није под мојом командом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, то је у реду, него да ли ви као сведок, неко ко је тамо био да ли сте га видели и регистровали њега или ту јединицу, тај вод?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Како?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај вод да ли сте видели тај дан тамо, тај вод ПЈП где је он?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он рече да су они били тај дан ту од 11 сати до 3-4 поподне и добили задатке и отишли у Малишево, дакле, али да су били што у станици, што у тој кафани, ето четири, пет сати да су били ту, па вас питамо чисто да проверимо је ли то тачно или није?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Значи ја стварно сад могу, ја сам се закleo да ћу да говорим истину, можемо да, не знам, зато што није под мојом командом и нисам водио рачуна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли видели људе из тог вода или нисте?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја сам имао довољно својих полицајаца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Маљевићу, јесте ли видели некога из тог вода или не, ето то вас само, за Петровића сте рекли.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја мислим да сам срео рецимо Тому да сам срео, ту да су се мували, јер они су ту, али нису значи кад су ангажовани тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање. У ком контексту поменуште овог Ципирипија, у ком контексту?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: У контексту да је он из састава тих «Шкорпиона», тог састава, резервног састава, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том се контексту помиње он. Било је тамо још људи са разним надимцима?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Да, имали смо ми исто једног који, али у контексту као починиоца, али то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле у том контексту, хвала.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: То је све оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, тужилац нема питања. Госпођа Наташа Кандић пуномоћник оштећених.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте уживали углед у Подујеву, реците нам јел можете да нам објасните, овде смо имали овог из САЈ-а, овог команданта Спасоја Вулевића који нам каже да кад је он дошао 27., да је он видео да регуларна полиција изводи цивиле на улице. Да ли ви знате нешто о томе о извођењу цивила на улици, Албанаца из кућа?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта је то било, каква је то акција била и коју улогу, који задатак ви сте имали као локална полиција?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: У смислу изводи, шта значи то изводи?

НАТАША КАНДИЋ: Па он каже да је регуларна полиција изводила цивиле из кућа и тако је он знао да су те куће празне.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја се датума не сећам, сада стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да је он ту 27., дошао.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја не знам кад су они дошли кад су отишли, то не знам, ми смо као локална полиција добили усмено наређење од начелника тадашњег СУП-а да се обавесте цивили, цивилно становништво, да се обавесте, не да се изоде и да се, значи извођење је крупна реч, да се обавесте да се дислоцирају због ратних дејстава или не знам, заборавио сам, јер је то све усмено било и управо зато што. Онда сам ја зато што сам, уживао сам неко поверење међу тим грађанима и онда сам им ја објашњавао да се дислоцирају зато што, да не би, у правцу Приштине да не би, значи доводили свој живот у опасност, у том неком контексту, али никако извођење нити, него значи, ја сам ишо са, узео сам пар, оно да се људи обавесте, зато што управо због тога што су то локално становништво имало неки.

НАТАША КАНДИЋ: Знате шта он каже?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Неки, не знам. Другачије је било кад се ја појавим а другачије кад се неко други, имали су поверења у мене али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ви сте обавестили људе да се изместе због бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Бомбардовања, али мислим то је не знам, датума се не сећам, нисам ја обавештавао, значи оно да ме виде они ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, објаснили сте хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли учествовао у томе ПЈП у том обавештавању, у тој читавој акцији да град остане празан?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не. Ја овај део који сам ја радио не зато што ПЈП није под мојом, не, него редован састав.

НАТАША КАНДИЋ: А можете ли мало да нам објасните ако сведок Вулевић овде каже да је у току била акција извлачења цивила из града, шта то значи?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Управо то значи што кажем добили смо то усмено наређење да се обавести становништво локално да се због опасности да се дислоцира.

НАТАША КАНДИЋ: А каква је опасност претила граду?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Због бомбардовање, значи да се оно обавести становништво да ту није безбедно да се оно.

НАТАША КАНДИЋ: Па јесте ли исељавали становништво из града због тога?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нисмо исељавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није он то рекао госпођо Кандић да су исељавали становништво.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Него смо обавештавали.

НАТАША КАНДИЋ: Па рекли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је искористио свој ауторитет да обавести становништво да се измести из града.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Обавести а не исељава, то је крупна реч, извођење, исељавање то су крупне речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је тако нешто рекао.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јесу ли ваши полицајци обавештавали и Србе и Албанце?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не сећам се, значи не сећам се, јер је Срба било кроз мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било посто Срба у Подујеву пре бомбардовања кажите?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Те податке немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Плус, минус 5-6% ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3% каже званична статистика.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3%.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Значи, 3% што је значи на целој територији, а на подручју града то је не знам ни ја на прсте можеш да их пребројиш у жаргону, не знам да ли их је било тада 20, 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте више да склапате то.

НАТАША КАНДИЋ: Хоћете да нам кажете овако ако сте ви обавештавали ове људе да напусте град због опасности од бомбардовања, овде ваш бивши полицајац Тома Петровић нам каже да је он седео у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор госпођо Кандић, он је објаснио да Тома Петровић није његов.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас да ли је била опасна ситуација у граду?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја кажем опет да је он био у саставу другом, да није био под мојом.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја само питам да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маљевићу немојте разговарати с пуномоћником. Она вас пита да ли је тога дана било опасно у граду? Је ли била нека опасна ситуација у граду?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Било је сваки дан опасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана да ли је било више него обично опасно, пуцање неко или тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: За који за 27, за који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 28?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: О 27. смо причали.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, то смо малопре причали када је почела акција према САЈ, да је почела акција и извлачење људи из града?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Ја не знам за то извлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, већ сте то одговорили, ајде да наставимо?

НАТАША КАНДИЋ: Па ја бих га поново питала шта је то значило, шта значи то да ви обавештавате људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, то сте већ питали, он је рекао да је искористио свој ауторитет који ужива међу локалним становништвом да их обавести да се иселе из града због опасност.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: По наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да је поступао по наређењу.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Јер ја да сам могао да користим и по мојој савести, не кажем по савести да сам радио, него по наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта сам сад урадила? Одбила сам да поново одговарате на то питање и ви поред тога причате.

НАТАША КАНДИЋ: А што да му не дозволимо да каже шта би човек урадио по својој савести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је већ одговарао госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже то је наредбе, али он по својој савести то не би урадио.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нисам то рекао, не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте хтели да кажете?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Нећу да одговорим. Одбијам да одговорим него ја да не разглабам о томе, опоменула ме је госпођа председавајућа да не разглабам много.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли да се сетите јесте ли видели овог свог полицајца Тому Петровића на пример 27-ог?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не могу, стварно не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: 26-ог тих дана пре 28-ог пре него што се овај догађај, тих дана јесте ли били?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не могу, опет није био под мојом командом.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли ти из ПЈП, али из вашег ОУП-а је л' би они одлазили на дужи период оду на 2, 3 недеље или свакодневно су долазили у град, враћали се?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не знам, стварно није ми познато, опет понављам нису били.

НАТАША КАНДИЋ: Под вашом командом?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Да. Имао сам довољно људи о којима сам бринуо и не знам, за ове стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само још једно питање. Да ли се ви плашите?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Само Бога.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја мислим да сте прошли пут се мање плашили него данас?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Па ви можете да мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли браниоци имају питања? Не? Да ли оптужени имају питања? Да ли ви имате још нешто да кажете? Колико су ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: У вези случаја не бих имао да кажем, него бих да вас не задржавам значи мене су у 14:40 у петак обавестили да се јавим у зграду дирекције МУП-а и да сам ја поступио по томе не би се одазвао данас не својом вољом и имате тамо адресу ако за сва будућа нека, значи имате адресу, имате све да би ја могао да се одазовем како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како је поступала Служба за откривање ратних злочина ја то сада не могу, из ове ситуације за сада не могу да контролишем, оно што моју ја верујте ми радим, али то је што је, то је евидентирано. Реците ми колико кошта ваша карта до овде и натраг? Кажите господине?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми ко је вас обавестио да ви дођете и на који начин сте дошли овде?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Обавестио ме полицајац из полицијске станице из Ниша.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте ли ви још у полицији или нисте?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не, ја сам дао отказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је човек да је трговац.

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Да, рекао сам да сам трговац.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине браниоче, сада у овој фази када будемо пустили сведока упутићу вас на то како је овај сведок позван. Реците ми ваши трошкови?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Шта, карта, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Значи, карта је 750 пута два како то иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.500?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Такси сам, било је закрчење саобраћаја, нека трка и нешто 1.000 динара платио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли 3.000 динара покрива ваше трошкове?

СВЕДОК НЕБОЈША МАЉЕВИЋ: Не покрива али да оно, јер ја сам приватни предузетник, значи доста се али да завршимо са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**Сведок трошкове за данашњи долазак тражи па му суд ДОСУЂУЈЕ
3.000,00 (трихиљаде) динара на терет буџетских средстава суда.**

Можете да идете и можете да останете да пратите ток претреса, како год хоћете. Ако остајете можете да седнете позади, ако идете можете да изађете, биће вам исплаћени трошкови. До виђења.

Браниоче, све сведоке звали смо, пошто нам је сведок Бисерчић саопштио где они раде, где се налазе итд., што наша служба за откривање претходно није знала да нам каже, ми смо сведоке звали уз такво једно саопштавање Служби за откривање ратних злочина која ми сазнања имамо. Затим, сам ја телефоном интервенисала код Службе да видим да ли су они успели да нам нађу сведоке за данашњи претрес па су се они онда уплашили и одмах их позвали у петак. Обзиром да сам ја службу звала у среду, уторак па онда у петак. Е, сад шта су они радили, како су проверавали, да ли су то радили телефоном, није страшно да полиција обавести грађанина и телефоном. Мени не би сметало.

Добро. Сада у овој фази да ли можемо да кренемо на читање писмених доказа из списка предмета, односно писаних? Може? Добро.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочитају.

Суђење је јавно, сведоци могу да иду, наравно можете да слушате како год хоћете. Може, ево ту ће наша стража да вас одведе. Дајте то овде да вам потпишем да сте били пошто више немамо ни печат овде у згради. Имамо печат? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочитају докази из списка предмета па се:

ВРШИ УВИД:

- У списе Окружног суда у Београду К.1823/04, у предмету окривљеног Цвјетан Саше.

ЧИТА СЕ:

- Пресуда Окружног суда у Београду К. 1823/04 од 17.06.2005. године којом је оглашен кривим и осуђен Цвјетан Саша.
- Пресуда Врховног суда Србије Кж. 118/74/05 од 22.12.2005. године.
- Записник о увиђају ОУП Подујево 30.03.1999. године, Кри. 21/99 са криминалистичко-техничком документацијом и скицом лице места.
- Извештај о проналаску 19 лешева на територији општине Подујево од 30.03.1999. године.
- Допис Института за судску медицину Медицинског факултета Универзитета у Приштини од 03.06.1999. године.
- Балистичко вештачење од 09.05.2003. године.
- Извештај о аутопсији извршене од стране Тужилаштва Међународног кривичног суда Уједињених Нација из августа 2000. године за Гаши Сељмана, Тахири Идриза, Тахири Селима, Лугалију Нефисе, Лугалију Фезрије, Богујевци Салу, Богујевци Шпетим, Богујевци Шпенд, Богујевци Шехиде, Богујевци Шефкате и Богујевци Нору.
- Допис МУП-а Србије, Управа за борбу против организованог криминала 230.778/01 од 04.07.2003. године са фотографијама припадника јединице «Шкорпиони».
- Допис МУП-а Србије, Управа за борбу против организованог криминала број 230/778/01 од 11.03.2002. године са списком припадника јединице «Шкорпиони».
- Допис МУП-а Србије, Управа за борбу против организованог криминала 1673/05-1 од 17.05.2005. године.
- Извештај из КЕ за Боројевић Драгана од 18.10.2007. године од истог датума за Шолаја Миодрага и од истог датума за Медић Драгана.
- Извештај из казнене евиденције за Боројевић Драгана, Министарства правосуђа Републике Хрватске, Управе за казнено право, Одјел за казнене евиденције од 13.11.2007. године.
- Извештај из казнене евиденције за Ђукић Жељка, Министарства правосуђа Републике Хрватске од 27.11.2007. године.
- Извештај из казнене евиденције за Ђукић Жељка од 01.06.2009. године МУП-а Србије.

ЧИТАЈУ СЕ:

- Записници о саслушању сведока оштећених сачињени од стране истражног судије Већа за ратне злочине и
- Записници о препознавању од 22.12.2008. године који су састављени након обављене радње препознавања.

ВРШИ СЕ УВИД У:

- Фотографије које је предао Ђукић Жељко и то истражном судији 24.01.2008. године и
- Фотокопију фотографија означене од А до К и означене са А1.
- Скице које су сачинили сведок П-1 14.02.2008. године оптужени Ђукић 09.09.2008. године, Павловић Бранко 10.11.2008. године, сведок П-1 јануара 2009. године, оштећени Сељатин Богујевци 24.12.2008. године, сведок Гмитровић Петар 27.01.2009. године, сведок Прајић Драган 13.03.2009. године, Цвјетан Саша 14.04.2009. године и
- Врши се увид у скице које су сачињене приликом увиђаја а на којима су објашњења за своје исказе уцртавали Радисав Јанковић 06.10.2008. године, Симовић Зоран 07.10.2008. године, Ковачевић Никола 10.12.2008. године, Саранда Богујевци.

ЧИТА СЕ:

- Решење Нафтне индустрије Крајина, Мирковци број 359/93 од 09.04.1993. године за оптуженог Ђукић Жељка.
- Извештај – допис МУП-а Србије, Дирекција полиције, Управа криминалистичке полиције број 230-3538/09 од 17.03.2009. године
- Налаз и мишљење вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 23.04.2009. године о душевном здрављу и урачунљивости оптуженог Шолаја Миодрага.
- Решење о награђивању водника Стопарић Горана од 13.05.1999. године.

ВРШИ СЕ УВИД У:

- Фотографију из видео записа ВВС интервју са Сарандом Богујевци од 07.03.2003. године.

То је она фотографија коју смо извадили из филма.

ЧИТА СЕ:

- Извод из матичне књиге умрлих за матично подручје Шид број 69 за 2008. годину за покојног Милићевић Ђорђа.
- Записник о саслушању сведока Милићевић Ђорђа под бројем Ки. 12/07 од 27.11.2008. године.

- Пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење К.П. 8/06 од 26.10.2007. године за оптуженог Шолаја Миодрага и
- Пресуда Врховног суда Србије, Посебно одељење Кж. 1ОК8/08 од 23.01.2009. године за оптуженог Шолаја Миодрага.
- Допис МУП-а Србије 230-5640/08 од 13.11.2008. године са изјавом Сталевић Радослава и списком ангажовања припадника јединице «Шкорпиони».
- Медицинска документација за Медић Драгана.
- Отпусно писмо Клиничког центра Нови Сад од 25.11.2003. године, Клиника за инфективне болести, Одељење за инфективне болести и дигестивног тракта.

Браниоче, ви тражите да прочитамо комплетну медицинску документацију која је у списима? Шта предлагете од ове медицинске документације? Комплетну? Добро. Отпусно писмо Клиничког центра Нови Сад? Кажите ми када сте прилагали ако можемо тако да решимо? Када? Морамо овако.

- Отпусно писмо Клиничког центра Нови Сад, Клиника за ендокринологију, дијабетес и болести метаболизма од 16.12.2003. године.
- Легитимација за дијабетичаре.
- Отпусно писмо Клиничког центра Нови Сад, Клиника за ендокринологију итд., од 08.11.2002. године.
- Отпусно писмо Медицинског факултета Нови Сад, Клинике за интерне болести, Одељење клинике за ендокринологију од 24.01.1989. године.
- Отпусно писмо исте ове установе од 03.04.1992. године и од 26.12.1994. године и од 24.01.1996. године, од 04.03.1998. године.
- Налаз лекара специјалисте Специјалистичке поликлинике ВМА од 16.04.1986. године.
- Отпусно писмо за Медић Драгана, Медицинског центра Винковци од 18.01.1985. године.
- Војна књижица за оптуженог Медић Драгана и здравствена књижица.
- Систематски лекарски прегледи за регрута Медић Драгана од 11.02.1988. године, са закључком од 16.02.1988. године и решење Регрутне комисије од 14.06.1988. године.
- Отпусна листа са епикризом за оптуженог Медић Драгана, Специјалне затворске болнице од 05.12.2007. године.
- Потврда Месне канцеларије Стејановци, Скупштина општине Рума број 176/08 од 04.09.2008. године.
- Налаз лекара специјалисте ВМА за Медић Драгана од 15.05.2009. године.

- **Отпусна листа са епикризом за Медић Драгана, Специјалне затворске болнице од 04.02.2009. године.**

И затим ово што ми је сада стигло, суд је најиме тражио имајући у виду исказ оштећеног Енвера Дурићија да је на овоме месту пронашао још неке чауре када је дошао у мају месецу и да је то предао истражитељима Хашког трибунала, те имајући у виду исказе сведока Јанковића и Анастасијевића да нису купили све чауре приликом вршења увиђаја, суд је тражио од Хашког трибунала да нас обавести о следећем – да ли су те чауре заиста предате истражитељима, да ли се налазе у Хашком трибуналу, у ком предмету, да ли су тамо вештачене или не и ако су вештачене да нам тако нешто доставе, па смо за сада добили, претходно сам ја добила информацију телефоном, а затим смо сада добили и извештај од директора Канцеларије Националног савета с којим смо наравно о свему томе комуницирали, он је све то координирао и он каже: - «Везано за ваш допис који се односи на доказни материјал у поступку који се пред Окружним судом у Београду води против оптужених Ђукића, Боројевића, Медића, Шолаје, желим да вас обавестим да сам 15. јуна 2009. године лично примио писмо господина Роберта Рида (заменика шефа Судског одељења Тужилаштва Хашког Трибунала) као одговор на моје писмо 01. јуна 2009. године којим сам од Трибунала затражио достављање података о доказном материјалу о чаурама које су сакупљене на лицу места 28. марта 1999. године у Подујеву у дворишту породице Гаши и евентуално вештачење по овом питању.»

Међутим, у овом писму заменик шефа Судског одељења Тужилаштва Међународног Кривичног Трибунала доставио је одговор да је 04. јуна 2000. године: - «У дворишту породице Гаши пронађена одређена количина муниције али да вештачење над истом никада није обављено. Копију писма господина Рида достављам вам у прилогу.»

За овим се КОНСТАТУЈЕ да је предњи доказ након што је председник већа гласно прочитала прочитан и уврштен у доказе који су изведени.

ВРШИ СЕ УВИД У:

- **Писмо упућено директору Канцеларије Националног савета за сарадњу са Хашким Трибуналом које је на енглеском језику.**

Уколико ово некеме буде потребно ја ћу вам сада доставити у фотокопији у паузи.

То је дакле то што ми имамо од писмених доказа овде у предмету. Да ли сада још неко има нешто да предложи у циљу допуне доказног поступка

осим оних предлога који су били које ћемо сада да кренемо на то да одлучујемо о њима или да евентуално нешто прецизније изложе?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: (бранилац Медић Драгана) – Председнице већа, Ви сте овде током доказног поступка уврстили и овај спис судски за Цвјетан Сашу. Међутим, имамо један други проблем. Ја предлажем да уврстите и спис јер ја не знам, не могу да извршим увид у тај спис, претпостављам да је можда нешто тамо јако битно или нешто што ћемо, из чега ћемо ми извући неке друге закључке итд. Вођена је истрага против сведока П-1, ту је вођена истрага, прикупљени су докази, саслушавани сведоци итд., ми то немамо ништа од тога нити је то припојено овом спису, нити се може извршити увид у све то и не видим због чега је то тако тајно а ми смо то, ја сам очекивао да ће то суд некако прибавити. Где је тај спис? Видимо добили смо само за онога сведока Стопарића што је био саслушаван нешто у Хагу где је био бранилац П-1 и остало ништа, зато ја предлажем да се тај спис да би ми могли да извршимо увид у тај спис и да се и тај спис уврсти као и Цвјетан Саша је тамо био оптужен и овде саслушаван као сведок и П-1 је тамо био ја не знам ни да ли је то окончан поступак, није, у којој је то фази да би ја данас могао, да сутра на који начин да ценим исказ П-1, да ли је он имао неку погодбу са тужилаштвом, да ли је он имао некакве друге погодности, зашто, с ким, како, да процењујемо мотивицају која је иначе код њега спорна. Дакле, ја то предлажем и наравно остајем код оног доказног предлога да се суоче П-1 и Цвјетан Саша управо на оне околности које су потпуно, потпуно различите а што сам већ предложио тако да вама не бих одузимао време а ви ћете у паузи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта још браниоци имају од предлога? Други браниоци?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: У вези управо овог дописа које је Тужилаштва Хашког Трибунала Међународног суда у Хагу доставило овде суду. Ја бих предложио управо да се од њих затражи да се те чауре доставе и да се оне упореде са оним чаурама које су, колико је нама познато и о томе имамо писмене доказе већ вештачене у претходном поступку који је вођен пред Цвјетан Сашом. Ово из разлога, не бих сад образлагао, али мислим да је судском већу јасно због чега као бранилац то тражим али мислим да су то у суштини једини материјални, да кажемо, непристрасни докази који постоје у овом предмету. Толико. У сваком случају придружујем се колеги Перковићу у предлогу да се, ја мислим да сам и то раније рекао, да се овде суоче Цвјетан Саша и П-1 и остајем код предлога да се суоче сведок Никола Ковачевић и заштићени сведок П-1.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Уколико дозволите председнице већа, ја као бранилац или кад ми предлажемо некад се можемо противити предлогу тужилаштва, некад одбране, а овде мислим да нема колизије између одбране Медића. Међутим, нешто што је прагматично и што је можда колега испустио из вида. Материјални докази који су пронађени и фиксирани они су пронађени они који су на увиђају. Накнадно ко је пронашао, ко, како, истражитељи то уопште нас без одлуке истражног судије или надлежних органа који би

некакву допуну увиђаја. Из саслушања полицајаца који су били зашто, јер ме је страх да не би имали поново подметнуте доказе. Утврђено је да је пуцано, да је било 60, 70 чауре и да су они узели не знам 20, 30 или колико и да су то носили на анализу и утврђено је да је пуцано из 3 цеви, из 3 оружја, да су 3 различите чауре пронађене које су пуцале и према зрну. Према томе, то је тако, то је записник о увиђају и материјални траг. Сада би требало ми да нађемо неку трећу, четврту па да се прави конструкција о некој великој групи а итекако је битно и зато се ја противим овом доказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви се противите овом предлогу који је дао бранилац Саша Петровић?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер имамо материјалне трагове 10 година за 3 чауре. Цвјетан је један оптужен, имамо неког плавог тамо који је пуцао и видећемо даље шта је ко је то, чија је то још трећа цев. Значи, само из три цеви је пуцано, а ово је чиста једна подметачина да би се добила група да би се увукли неки други људи и ми нећемо да наседнемо на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, да ли браниоци имају предлоге?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Поштовани суде, ја подржавам ових колега што овде причају мало ме ометају али подржавам предлог који је дао и који смо раније давали колега Перковић везано за саслушање, односно суочење ових сведока и прибављање и остваривање увида, односно читање овде списка који се односи на ту позицију статус окривљеног П-1 док је то био, сад не знам да ли је то још увек. Што се тиче овог предлога везано за чауре, мислим, ја дајем примедбу начелно и на ово што сте извели, тако је како је, то сте примили то сте и прочитали, то нема никаквог смисла. Ко је те чауре нашао после колико година и предао и шта се тиме може утврдити ја не знам одакле су те чауре, значи то није у процесној форми уопште прибављано нити се може после толиког времена уопште узимати у разматрање тако нешто. Ето толико за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Бранилац Радовановић нема. Шта тужилац каже на све ово, да ли да се ове чауре вештаче или не и шта ћемо с овим суочењима Цвјетан Саша и П-1 сведок? Остали предлози који су овде тужиоче, ви сте се већ изјашњавали и ми смо донели неку одлуку о некима од њих где није било сагласности? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико се сећам, добро да не поновим то, укратко противим се свим предлозима и суочењу П-1 са Цвјетан Сашом и у суочењу П-1 са Никицом Николом Ковачевићем. Противим се и овом баш из разлога један и други колега исто то мисле али ајде да кренемо од обе варијанте. Да добијете да су све чауре из једног оружја и да добијете да су чауре из 10 оружја. Прво да ли су све чауре покупљене, друго је да ли су све чауре са тог лица места, то су све ствари које само могу да закомпликују предмет а ништа нам неће помоћи. Из тог разлога и разлога целисходности ја мислим да ове све предлоге треба одбити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли оптужени имају неке предлоге? Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја опет по ко зна који пут да се да изјава она што је код тужиоца да се види, она Ктр. 23/07 зато што је сведок П-1 мењао своје изјаве како шта види шта ми кажемо тако и промени и зато вас молим значи зарад истине да се да та изјава коју је он дао јер тамо он спомиње и овог како се зове Сарапа Драгана, тамо-овамо, те људе никад није споменуо у свим својим изјавама него је говорио Милош изводи неке цивиле, сад кад Сарап Драган можда може да посведочи против њега сад он Сарапа Драгана ставља да је Сарап Драган не знам шта радио. Зато вас молим зарад истине нек се господин тужилац додатно да се види шта је. Ето, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И још само извињавам се ако може замолио бих да тражите од Фонда за хуманитарно право, пошто су они спроводили истрагу у Шиду, ја сам већ писао опет госпођи Наташи Кандић да се позову као сведоци, да доставе нека сазнања о мени која имају шта су они то сазнали они су тамо причали са припадницима јединице дал' с полицијом, с ким ја не знам. На крају нека кажу, то би мени помогло у мојој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рекли 23. кад је била та изјава П-1 од ког датума?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ктр. 23/07 то тако пише тамо, то је фебруар месец 2007. године, 16. или 17. фебруар не знам сад тачно. Мислим да је то датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Бранилац Саша Петровић је предлагао током поступка да се саслуша Олујић Радосав. Да ли ви остајете код тог предлога или не обзиром на информацију коју имамо у погледу његовог?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Судија, не бих опструисао постуупак али некако тај човек нам је измакао у току истраге и у току ево годину и по дана на главном претресу. Ја бих заиста волео, јер то је значи једини човек који је ето по исказу сведока П-1 овога видео како улази у ону кућу испред чијег улаза се све ово десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, шта кажете то је онај сведок?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Сад ако може некако да се дође до њега ја бих волео заиста да дође овде али остављам суду на оцену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ког смо добили информацију да, то нисмо прочитали, да је отишао у иностранству. Уврстићемо онда и ту информацију коју ја мало пре нисам прочитала.

ЧИТА СЕ:

- **службена белешка сачињена од стране службеника Службе за помоћ и подршку сведоцима од 18.05.2009. године у вези сведочења Радослава Олујића.**

Шта тужиоче ви кажете везано за овај предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да смо на крају поступка противим се и том предлогу а све што нас интересује за евентуално неко сведочење или нешто

што је утврђено у поступку Саше Цвјетана можемо прочитати из пресуде Саше Цвјетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предлагете да се чита његов исказ из списка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, предлагем да се прочита пресуда Саше Цвјетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пресуду смо прочитали, малопре смо констатовали да је прочитана.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Судија, управо у томе је поента. Ако се чита та пресуда читамо исказе, значи оних сведока који су давали различите исказе и тамо и овде. Управо мислим ми, ја нисам учествовао у поступку Саше Цвјетана, добро прихватим оне записнике које су дали али да не дођемо у ситуацију да нам се за 5 година по новинама или за 2, 3 године по новинама почну наслови како сведоци дају исказе који су значи би били контрадикторни са утврђеним чињеничним стањем. Управо сам зато инсистирао, значи Олујић је био један од командира у јединици, познавао је сведока и познаје вероватно још увек сведока П-1, значи по сведоку П-1 то је последња особа која га је видела пре него што се све ово десило и због тога мислим да је његово сведочење битно. Е, сад кажем због оваквих околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да се непосредно саслуша, а не да се чита његов исказ из поступка тамо из 2003. године?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Јесте зато што сматрам ако прихватимо то онда морамо да прихватимо исказе свих осталих сведока који су тамо сведочили, који су овде сведочили онда стварно не знам где ће све то да се заврши. Ништа, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Ђукић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја бих исто молио да се прочита ако ништа друго та изјава сведока Олујића зато што ту постоји, значи то је из неке 2003. године где он исто говори о сукобу, тј. о мотиву сведока П-1 и мене, значи он давно већ то говори нешто о томе па да се то прочита ако он не може да се нађе да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро шта кажу остали за ово читање, то је исказ од 05.12.2003. године? Тужилац се противи непосредном саслушању, бранилац се противи томе. Нисам чула, бранилац Перковић, извините али он све време нешто виче без микрофона и ја уопште нити чујем нити разумем, нити је евидентирано.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим да је то мало сад проблематично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или ћемо имати услове и разлоге његовог неприсуства или ако ћемо читати, ако ћемо читати из оног предмета, јесмо прочитали пресуду и ту су сад оне процесне ствари које су од почетка проблематичне, па ћемо онда прочитати све исказе из тог предмета Цвјетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршите увид браниоче, посебно смо прочитали оно што сам вам прочитала на почетку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не морате ви мени објашњавати, ја само скрећем пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јасно речено, бранилац Драгић.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Судија ја мислим да егзистира још ваша одлука да се Олујић непосредно саслуша и смо добили обавештење о тачном датуму кад ће бити саслушани, мислим да то бар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вам прочитала службену белешку прошли пут о томе где се он налази.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Па шта то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је напустио земљу.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Налазио се и Стопарић и налазио се и овај П-1 и ко зна ко се где налази, ја то не знам да ли је то тачно, али док год постоји та одлука ваша на вама је да одлучите да ли ћете саслушати, ја предлажем да се саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Да ли још има неких предлога? Само да видим да ли се тужилац изјасио за ово. Шта је било са овим предогом да се саслуша извесни Сремац Миленко што је предложио Саша Петровић?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Не, не, развлачимо поступак, ја сам то упозорио онда не знам кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, па.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Повлачим предлог, мислим али сам само хтио да скренем пажњу значи да сведочење П-1 није никаква тајна, бар у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо одлучивати о томе. Добро. То је то. Ми ћемо сада обзиром да се не ради о сагласним предлозима странака морати на жалост да направимо паузу, па ћемо онда поново правити паузу је ли тако у 6 сати, иза тога када будемо донели одлуку о овоме наставићемо са давањем завршних речи. Хвала вам. Кажите, 15 минута да, пауза од 16,30 до 16,45.

Суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите. Ми смо у фази одлучивања о овим доказним предлозима да бисмо извели један доказ и донели одлуку да искључимо јавност. Сада молимо публику да изађе на неких 10-так минута, толико нам времена треба значи када 10-так или 5 минута чак.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

У даљем току претреса искључује се јавност па се из суднице удаљава присутна публика и стручна јавност.

**ИЗОСТАВЉЕН ТРАНСКРИПТ У ДЕЛУ ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ГДЕ ЈЕ
ИСКЉУЧЕНА ЈАВНОСТ.**

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

У даљем току поступка претрес је јаван, па се налаже судској стражи да омогући публици, члановима породице и стручној јавности да прате претрес. Налаже се режији да отпочне са емитовањем снимка претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену ми смо донели решење и одбили ове предлоге следеће:

ОДБИЈА СЕ предлог да се саслуша Олујић Радослав имајући у виду да је непознато његово пребивалиште у иностранству.

ОДБИЈА СЕ предлог да се позове и саслуша у својству сведока Ђукић Младен, брат оптуженог Ђукић Жељка, да се позове и саслуша у својству сведока Милан Милановић Мргуд, да се саслуша Милојевић Предраг звани Кинез, да се саслушају инспектори којима је сведок П-1 пријавио догађај а за које иако није био сигуран сведок П-1 је навео да се ради о инспекторима Чолаковићу и Ковачевићу, затим да се саслушају инспектори Опарница и Кликовац, да се саслуша Вуков Александар, да се саслуша Вишекруна Милован, да се саслуша у својству сведока пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

ОДБИЈА СЕ предлог да се саслуша у својству сведока Сремац Миленко.

За све ове доказе суд налази да је њихово извођење сувишно.

ОДБИЈА СЕ предлог да се саслушају као сведоци Лаковић Миленко или Колаковић Миленко и Тадић Миодраг звани Тито, јер и за ове доказе суд налази да су сувишни.

ОДБИЈА СЕ предлог да се суоче сведок П-1 и Цвјетан Саша, затим сведок П-1 са оштећенима, са сведоком Дмитровићем, са сведоком Сарапом и са сведоком Ковачевићем, јер суд налази да извођење такође ових доказа је сувишно.

ОДБИЈА СЕ предлог да се прибави снимак телефонског разговора Цвјетан Саше и сведока П-1 о коме је говорио у свом исказу Цвјетан Саша.

ОДБИЈА СЕ предлог да се затражи званичан извештај о томе да ли је сведок П-1 1999. године имао личну карту.

ОДБИЈЕН ЈЕ и предлог да се као доказ изведе изјава извесног Цона Бенфилда да се прибави изјава сведока коју је П-1 дао Тужилаштву за ратне злочине означено бројем КТР 23/07.

ОДБИЈА СЕ предлог да се од Фонда за хуманитарно право затражи да достави извештај и списак сведока са којима је разговарао поводом овога догађаја и извештај овога Фонда о оптуженом Ђукић Жељку.

ОДБИЈА СЕ предлог да се од Хашког трибунала, односно од тужилаштва Хашког трибунала затражи да достави чауре које се налазе код њих и да се затим оне вештаче од стране вештака балистичара.

И коначно ОДБИЈА СЕ као сувишан обзиром да се то већ налази у списима који су прочитани, предлог да се овоме предмету здружи спис Окружног суда у Прокупљу, обзиром да се то већ налази у предмету, дакле у предмету Цвјетан Саше саставни део тог списка је спис Окружног суда у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вршили сте увид то сте вероватно видели или сте можда пропустили да видите, обзиром да је Врховни суд одредио да у том предмету поступа Окружни суд у Београду, па су списи Окружног суда у Прокупљу достављени Окружном суду у Београду и све је то здружено у предмету Цвјетан Саше у који смо и ми на почетку извођења доказа вршили увид.

Да ли још има неко неки доказни предлог?

За овим суд констатује да других предлога у допуну доказног поступка нема.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ЗАВРШЕН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренућемо сада на завршне речи. Сад ћемо да видимо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поштовани суде пре давања завршне речи ја би само да извршим мало прецизирање, тако да из диспозитива оптужнице изостављам на четвртој страни следеће речи: «након чега је команда МУП-а у Подујеву по сазнању за напред описани догађај рањеним лицима указала медицинску помоћ и збрињавање, а припаднике јединице «Шкорпиони» вратила са

подручја Косова и Метохије», у свему осталом оптужница остаје непромењена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели о чему се ради? Оптужени?

Опт. Ђукић да ли сте разумели о чему се ради, шта је изостављено из оптужнице?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја мислим да је изостављено то ко је указао помоћ лицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па МУП Србије је указао помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је изостављено из оптужнице.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А што то да се изостави, не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели да је то тужилац изоставио.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па како сам ја сад схватио каже то је изостављено, а зашто ако су људи указали помоћ да се изостави, не знам. Ништа друго ја немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, ако ви знате да нам боље то објасните.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Из поступка господине тужиоце сам чуо, не знам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али вас ја питам ако ви то знате помозите.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Људи су овде сведочили да су они указали, Спасоје Вулевић не припада, коме, то је МУП Србије, добро ја немам шта о томе да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете да је то тужилац изоставио.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па зашто је изоставио нешта ако је неко добро урадио, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је он то урадио.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па он може како хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је он то урадио, да ли разумете да је он то урадио?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја мислим да то није добро, а разумем да је он то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете да је он то урадио, е то је то.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е то разумем, све што ваља нека одстри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је добро или није шта ви мислите то.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, да, то није битно, добро извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли опт. Медић разуме?

Опт. Медић климањем главе потврђује да је разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боројевић?

Климањем главе такође потврђује да је разумео. Шолаја Миодраг такође климањем главе потврђује да је разумео.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

Тужилаштво за ратне злочине у свему остаје при оптужници против Ђукић Жељка, Медић Драгана, Боројевић Драгана и Шолаја Миодрага,

Што су за време рата оружаног рата бомбардовањем тадашње Савезне Републике Југославије од стране коалиционих снага НАТО пакта и истовремено оружаног сукоба између војних снага СРЈ, Србије и Црне Горе и полицијских снага Републике Србије са једне стране, те са друге стране тзв.Ослободилачке Војске Косова, оружаних формација припадника албанске националности који живе у Аутономном покрајини Косово и Метохија, као припадници јединице «Шкорпиона» која је била у саставу МУП-а Републике Србије, кршили правила међународног права из члана 2 став 1 и члан 3 став 1 тачка 1 а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, IV Женевска конвенција «Службени лист ФНРЈ 24/50», те правила члана 51 став 1, 2 и 3 Допунског протокола I уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба и правила из члана 1 став 1, те члана 4 став 1 и 2 тачка а) Допунског протокола II Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба,

тако што су:

по доласку јединице «Шкорпиони» у Подујево дана 28.03.1999. године и размештаја припадника ове јединице по кућама, у дворишту куће породице Гаши која се налази у улици Рахмана Морине бр.7, заједно са правноснажно осуђеним Цвјетан Сашом и неколико НН припадника јединице у саставу МУП-а Републике Србије из аутоматских пушака калибра 7,62 испалили више пројектила у групу цивилних лица жена и деце, житеља Подујева, албанске националности са намером да их лише живота која лица нису учествовала у непријатељствима и враћени су сви са улице у двориште Гашија, услед чега је смртно страдало 14 цивила, од којих су 7 били малолетни.

Овом приликом лишени су живота Шефкате Богујевци која је имала 42 године, Фездрије Лугалију која је имала 21 годину, Нефисе Лугалију која је имала 55 година, Саља Богујевци која је имала 39 година, Шехиде Богујевци која је имала 67 година, Исме Дурићи која је имала 69 година и Фитнете Дурићи која је имала 36 година. Значи 7 жена, а остало су деца Нора Богујевци која је имала 14 година, Шпент Богујевци који је имао 13 година, Шпетим Богујевци који је имао 10 година, Дафина Дурићи која је имала 9 година, Арбер Дурићи који је имао 7 година, Мимоза Дурићи која је имала 4 године и Альбион Дурићи који је имао 2 године. Тешко су рањени оштећена Саранда Богујевци која је погођена 13 пута у руку 2 пута у ногу, једном у леђа, Фатос Богујевци који је рањен у обе ноге и то са три метка и два метка у

другу, Јехона Богујевци повређена у оба рамена, леву руку и леву ногу и оштећена Лирије Богујевци рањена у пределу врата, леђа, рамена и прста.

Овој деци, као и малолетном Богујевци Генцу прву помоћ пружио је припадник САЈ-а, др Марковић Драган из чијег исказа је утврђено да су свим лицима нанете повреде пројектилима из ватреног оружја, да су повреде биле свеже, а крварење које је било у току када је он пружао помоћ рањенима. Такође, утврђено је да су све повреде код преживеле деце биле тешке јер се радило о прострелним ранама и ове повреде биле су кобне да није било медицинске интервенције.

Ово је утврђено након овог кривичног поступка, утврђено из, ја ћу сад мало скратити да би стигли до 6 сати да би могао да прими терапију окр.Медић. Утврђено је из свега онога што смо данас прочитали, из писмене документације коју смо данас прочитали, утврђено је из онога што је рађено у преткривичном истражном и поступку на главном претресу. Утврђено нарочито из исказа сведока П-1, из исказа Стопарић Горана, из исказа оштећених, из њихових препознавања и описа догађаја, из исказа окривљених, односно контрадикторности њихових исказа наравно све се односи на три окривљена, обзиром да се Медић Драган брани ћутањем.

Догађај кој је предмет ове оптужбе одиграо се 28.03. у Подујеву у првим данима бомбардовања, 28.03.1999. године није било сукоба у Подујеву, припадници ОВК су били на удаљености од 3-4 километра. Јединице «Шкорпиона» формиране као добровољачке јединице од, како имамо из списка, 128 чланова припадника командант је био Медић Слободан, који је овде био сведок о свом ратовању, о његовом ратовању и њега и његове јединице и овде окривљених, па вам скрећем пажњу, Медић Слободан их је 1990. године за коју је он одредио као годину кад је почео, кад је формирао јединицу уз помоћ људи које неће да помене, а за које сви знамо који су, који данас нису овде. Неки су од њих пред неким другим судом, али зашто је то важно обзиром да је предмет ове оптужбе `99. година, па важан је тај мозак, важна је та намера, важно је што неко од 24 године 1990. године, пре свих ратова, али му се поткрала једна грешка кад је, грешка која је стварност, грешка из угла његове јединице, он се тиме поноси, али то је трагична грешка која је довела до свих ових догађаја касније, чули сте Медић Слободана када је рекао када смо га питали, ратови су кренули `91-92. да је он објаснио да, али шта је било `90. ко је дотурао оружје у Книн, ко је био кад је била «балван револуција» то је прича о «шкорпионима», то је прича о команданту «Шкорпиона», то је прича о заштити српства како се овде окривљени позивају један и други, а та заштита то ослобађање, овде се не суди за злочине у Босни и Хрватској, овде се суди за злочин на Косову али је метод исти био, ослобађали су их од славонских шума, храстова, од нафте, од беле технике, сећате се оног исказа о налепницама које су припремили браниоци српства пошавши на Косово су имали припремљене налепнице које ће стављати на аутомобиле које ће узимати за потребе јединице. Какве су то потребе јединице која је кренула као саставни део САЈ-а на Косово осим пљачке која је потврђена и исказима сведока као и свих ових оштећених који су преживели

су причали да су прво новац дали неки од њих преживели, док неки од њих нису.

Окривљени овде, али не само они, али ја скрећем пажњу суду на ове окривљене су овом народу, нама, нашој деци, нашим прецима и потомцима одузели право да се поносимо деловима своје историје, потсетићу вас на Версајски мировни споразум када је српској делегацији дато признање од стране савезника да прва уђе у просторију у којој је потписиван споразум о миру, као знак храбрости и као знак поштовања према војсци која се није светила. Окривљени који су данас присутни су нам украли то право на понос, суд их због тога неће кажњавати, суд ће их кажњавати само за то што је тога дана убијено 14 цивила, да је само једно дете убијено тужилаштво би тражило од овог суда да им изрекне максималне казне затвора.

Судство, правосуђе у Србији, закони у Србији нису савршени, па се у Србији више исплати бити ратни злочинац него криминалац, ако сте ратни злочинац можете добити 20 година, ови други могу 40, али због тога немојте да направите грешку, немојте да вас заведе игра бројки и да сабирате и одузimate мртве, да рачунате ко је више или мање крив, него вас молим да им дате, да их осудите на заслужену казну а да у образложењу евентуално свакоме назначите колико би да је то могуће стварно добио, а ко је мало мање а ко више крив.

Хоћу само потсетити на неке реченице које смо овде чули, све су сведоци припадници «шкорпиона», сведок Брајић Драган – «ослобађали смо Подујево од ОВК», исти тај сведок каже да су ови кад су ушли у њихове куће људи који су ту живели по ономе што су затекли, по храни, по шпоретима, по размештеним креветима, да су људи отишли 10-15 минута пре тога. Разлог због кога су неки ушли у «шкорионе» и отишли на Косово је био тај како каже Шолаја бранио сам Србију, али одмах иза тога нам је објаснио да је била добра плата кад се брани Србија. Божић Синиша нам је рекао да је отишао јер су му обећали да ће касније добити посао обзиром да нема завршену ни средњу школу.

Бахатост јединице, осим оних мало пре поменутих налепница и чули смо и оног возача аутобуса који је говорио да је морао да отвори гепек аутобуса да би унели унутра техничку робу, нису се пола сата задржали већ су пола Подујева однели, после сат времена су 14 људи убили.

Цвјетан Саша је овде рекао да су они били толико моћни, тако се и овде понашао, и он и његов командант, који је рекао чак «сви смо ми могли све вас из Београда, из ваших станова, да избацимо напоље у том ратном стању» и ти «Шкорпиони» ти ослободиоци и заштитници српства су подједнако сејали страх међу Србима, међу Хрватима, међу Бошњацима и међу Албанцима. Сетите се и оне речи Цвјетана који је поновио оно што је рекао на суђењу и рекао «ја сам мојој судији рекао судија која је слепа за истину мртва је за правду», то је порука коју шаљу «Шкорпиони» и они који су у затвору и они који су на слободи.

Одбрана окривљених није потврђена исказима сведока. Укратко ћу само. Окр. Ђукић је навео читав низ сведока који би требало да потврде да он

о томе ништа не зна, иначе сва тројица који су дали исказ, који су дали одбрану тврде да нису били ту и да са тим злочином никакве везе немају, али има интересантна ствар код Ђукића, сви сведоци који су дошли, дакле ни он сам није наводио, али сви који су дошли су били са Ђукићем, као да је Ђукић био на 17 места у Подујеву критичном приликом, то је немогуће. Окр.Боројевић помиње два сведока, ниједан од њих није потврдио одбрану Боројевића, ни Бранко ни Томић. Окр. Шолаја такође није био ту, а он је једна од оних који је претресао, то кажу и Цвјетан Саша, то кажу и остали.

Битно за овај поступак је исказ и Цвјетана Саше дат у оном првом његовом саслушању, а што видимо из пресуде и тад је описао ко је тамо био и шта је радио и из колико цеви је пуцано. Ове чауре које су пронађене и вештачене, то су само део чаура које су узете са лица места, то смо чули овде. Беспредметно је после толико година и после толико времена након што се злочин догодио кад то полиција тада није урадила да се вештаче чауре да би се евентуално утврдило, не знам оно што сам рекао у току главног претреса не знам ни да ли су све узете, да ли су све одатле, потпуно разумем сумњу бранилаца да су можда подметнуте, али не знам да ли би нас то довело и зато сам се томе противио.

Има једна друга ствар, овај суд не сме да има, не сме да има сажаљења према окривљенима, не само због страхоте злочина него чини ми се и зато што ниједан од окривљених, а да је неко то урадио ја би први верујте овде устао и рекао молим да казна за тог и тог буде блажа јер је био човек јер је рекао шта се догодило, јер је имао храбрости и пред собом и пред својом нацијом и пред овом другом нацијом оштећених, да каже шта се догодило. Оштећених више нема, а њиховим породицама значи да неко каже зашто је и шта урадио. Онај ко је смогао храбрости да то каже без обзира на различите одбране окривљених које су једна другој супротстављене, али су сви у једном сложни, да они који су рекли шта се догодило да су они издајници, да су они кривци, траже се најситнији детаљи из њихових живота да би се проверила одбрана, а нико од окривљених није рекао шта се стварно догодило, због тога немате права да им опростите, због тога због те, због тог односа према злочину су заслужили најстрожу казну, због зла над Албанцима, и због срамоте над Србима.

Енглески филозоф Едмунд Бурке који је живео у 18. веку је рекао «једина ствар неопходна за тријумф зла је да добри људи не учине ништа», ја вас молим да свој посао урадите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

У завршној речи заменик тужиоца остаје при подигнутој оптужници детаљно анализирајући изведене доказе образлаже да они оповргавају одбране оптужених да дело нису извршили. Тужилац посебно наводи поименично жртве овога дела, а и указује на понашање команде САЈ-а која је указала помоћ и на тај начин спасила од сигурне смрти и тешко рањену децу. Предлаже да суд оптужене огласи кривим и да при

том ништа, а посебно њихово понашање у овом поступку, не узима као олакшавајућу околност обзиром да не само да није било признања нити кајања, већ ни саосећања према оштећенима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Пуномоћник оштећених Наташа Кандић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли имати времена?

НАТАША КАНДИЋ: Ја нећу дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете дуго.

НАТАША КАНДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако пуномоћник неће дуго, да ли оптужени Медих да ли ће моћи да мало пређе неких 5-10 минута преко 6 сати? Да, опт.Медих клима. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ:

Дакле ја би најпре неколико речи о оптужници, као и у оптужници против Цвјетана Саше, тако и у овој оптужници имамо селективни приступ према онима који су били припадници «шкорипоина и који су били тог 28. марта у Подујеву, али исто тако и према припадницима других полицијских јединица које су се тада по задатку, наређењу, плану одређеном налазили у Подујеву, тако да ми у обе оптужнице немамо оптуженог ниједног припадника САЈ-а, немамо оптуженог команданта САЈ-а, иако смо овде били сви присутни када нам је сведок Спасоје Вулевић објаснио какву су акцију они имали. Значи понавља се то да Тужилаштво за ратне злочине је врло храбро када су у питању припадници јединица као што су «Шкорпиони», а када су у питању јединице као што је Специјална антитерористичка јединица, онда се чак и у оптужници нађе то једна нетачна информација то је да су они након почињеног злочина вратили јединицу на територију Србије, што је нетачно, тај исти САЈ, иста команда исте јединице су после две недеље поново ту исту јединицу «Шкорпиони» коју су тог 28. марта вратили, сада значи они ју враћају целу јединицу поново на територију Косова. И наравно докле год се буде овако поступало, докле год се оптужницама буду штитили они који се налазе на командним местима који су издавали наредбе који су давали конкретне задатке оваквим јединицама као што су «Шкорпиони», ми нећемо се стварно приближити некој правди или правичним пресудама и за оптужене и за жртве.

Када су у питању жртве, такође има проблем са оптужницом, а у вези са жртвама има проблем и са самим овим доказним поступком. Ми имамо у оптужници ово и за разлику од оне прве где је било више жртава, овде имамо укупно 14 жртава, жена и деце, а имамо овде сведоке који говоре, један каже и то је поново сведок Спасоје Вулевић он каже да у дворишту види старца како лежи, значи кад он улази и колико пута сам овде споменула како је он храбро изнео децу, замислите шта је могао ра уради неко када је нашао још да су нека

деца жива. Па да ли можемо да замислимо да постоји такав монструм који би оставио то и пустио да та деца ту умру, али нама се то чини као најхрабрије дело које је почињено, да изнесе оне који су још давали знаке живота. Он помиње да је видео старца у дворишту у којем је убијен. Ко је старац који је убијен. Ми овде чујемо од деце, од преживелих, преживеле деце, од њихових очева, од Енвера Дурићи да са децом и женама је био и Хамди Дурићи, Енверов отац и он нам се тако ето остаје у том дворишту, ми овде више ништа не расправљамо не питамо никога ни оштећене, никога не питамо ко је то, онда изводимо ове доказе овде, видели смо велики број важних фотографија са увиђаја и имамо човека који лежи на степеницама, нити се у оптужници уопште тај човек помиње, нити ми овде у току доказног поступка уопште се било ко пита ко је тај човек на степеницама. Наравно било је сведока који су нам помињали и припаднике «Шкорпиона» наравно он их не идентификује по имену зато што их не зна, када се они налазе на улици, када издвајају још једног човека ту, али о томе више овде, томе се губи сваки траг.

Ја не могу да говорим о томе да ли је овај доказни поступак дошао до чињеница које потпуно и недвосмислено утврђују одговорност сваког од ових оптужених, зато што је мој неки утисак је да је ово суђење, ја мислим да је јако важно, јер оно је суђење Цвјетану Саши, то је било збиља неправда у односу на њега, није он сам учесник у томе, не може цела одговорност да лежи на њему, били су ту и други, нисам сигурна да су само ови оптужени били у тој башти Хаљима Гашија, било је и других, али једноставно овде постоји једна завера ћутања и наравно потпуно је јасно и то једино што се недвосмислено показало током овог суђења да постоји страх од породице Слободана и Драгана Медића, и да то многе сведоке чини потпуно да се они не усуђују да говоре о ономе о чему би говорили, али говоре приватно, говоре у Шиду, о томе се зна, о томе се прича, али о томе они неће, не могу, не смеју да говоре пред судом.

Да ли смо сада ближе некој тој судској истини, ја сам свесна да ми овде и суд није за утврђивање потпуне истине о томе шта се десило, зато што утврђује одговорност оних који су оптужени, али докле год тужилаштво буде имало тај селективни приступ у односу на оптужене и у односу како описује најстрашније злочине дајући им тај квалификатив као да су то неки инциденти, случајно се догодило, чак ми имамо овде и у току доказног поступка ту апсолутно једну забрану да се разговара да се постављају питања која би објаснила неки контекст и ово је као и друга суђења, као и суђење Саши Цвјетану се показује као ето дошли су неки кренули негде па дошли у Подујево и случајно се догодило да су тада страдале неке жене и деца, ту нема никаквог контекста. Молим вас данас човек који је помоћник командира полиције, који је уживао углед и збиља је оно што људи говоре да је он био правичан, да није имао поступке који су били против Албанаца, али у прилог Срба, али он каже данас да он прима наређење и он обавештава Албанце да се дислоцирају, а пре тога каже да је било пуцњаве са једне и са друге стране пута и он и дислоцира нека иду према Приштини, па шта он их шаље, шаље да неко их гађа, тако да се показало уствари да чак и они који су имали неки

углед они одустају од било какве истине, него сви се руководе том једном не знам, ваљда неким прагматичним приступом да је што је било било, дајмо да спашавамо оно што је, а то је да не дамо да се било шта ружно каже о полицији. Тако да ја сада на крају овог суђења јесте да мислим да је мало више чињеница, мало више светла, мало више правде за жртве, нисам сигурна да ово суђење доноси, да ће донети једну потпуно правичну пресуду у односу на читав догађај јер нису само ови учествовали у томе, није само Саша Цвјетан, једноставно овде није чини ми се било ни много труда а објективно наравно да једна друштвена клима диктира то да се ни после неколико година не ствара нека ситуација у којој би људи слободно говорили о ономе што представља кривично дело и сматрали да је то њихова грађанска обавеза дужност и да говоре. Ја се само надам да тужилаштво није погрешило када је донело одлуку о обустави поступка сведока П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се придружујете завршној речи је ли тако и ви постављате имовинско правни захтев, је ли тако, ви постављате имовинско правни захтев? Добро.

Пуномоћник оштећених поставља имовинско правни захтев и наводи да и поред одређених чињеница које су утвђене, оштећени и даље не могу бити задовољни селективном применом правде у односу на, односно тужилаштва за ратне злочине према кривичном прогону јер тужилаштво храбро гони припаднике добровољце, док су заштићене командне структуре свих јединица и полиције, па у односу на њих и догађаје постоји завера ћутања, страх од тога да се каже истина јер овај догађај није изоловани инцидент и то како је представљено у свему осталом према запису који је евидентиран аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да направимо паузу уколико браниоци желе да наставе са давањем завршне речи данас. Шта кажу браниоци и колико? Да ли ћемо наставити данас значи после паузе. Бранилац Радовановић, Драгић шта кажу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа ја у моје име могу да кажем да могу сутра. Могу и данас али колена ме боли, не могу да стојим, уморан сам морам мало сада да видим и овде имамо неких нових момената које ја морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац Радовановић би свеједно био први.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: С обзиром да је и заказан претрес за сутра, мислим да би било целисходно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Боље да се мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Ја се придружујем овом предлогу зато што заиста сад је већ крај онда нећемо завршити свеједно, зашто не бисмо почели и треба мало да се пресабере то, ипак има и данас неких нових момената овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци колико ће вам времена требати, један или два дана?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Па у среду ја мислим да би било логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не сутра нећемо правити паузу ми настављамо са суђењем сутра. Добро.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави сутра у истој овој судници, са почетком у 14,30.

Довршено у 18,05.

Дакле сутра се видимо.

Записничар

Председник већа-судија